ΜΕΓΑΛΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΕΡΓΟ

Δέκα εὐρωπαϊκὲς χῶρες συνεργάζονται στὴν ὁδικὴ ἀρτηρία "Βορρᾶς - Νότος,,

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ ΩΣ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑ

ΣΟΦΙΑ. Τὸ εὐνοϊκὸ κλίμα γιὰ συνεργασία μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου ἔχει ἐφαρμογὴ στὸν τομέα τῶν συγκοινωνιῶν. Πρόκειται, γιὰ τὴν ἰδέα τῆς Πολωνίας καὶ Οὐγγαρίας γιὰ τὴν κατασκευὴ ὑπερευρωπαϊκῆς ἀρτηρίας «Βορρᾶς— Νότος», ποὺ θὰ συνδέει τὶς χῶρες τῆς Βόρειας Εὐρώπης μὲ τὶς χῶρες τῆς Νότιας καὶ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Ἡ βασικὴ αἰτία γιὰ τὴν κατασκευὴ μιᾶς σύγχρονης ὁδικῆς ἀρτηρίας ἀπὸ τὸ Βορρᾶ, πρὸς τὸ Νότο μέσω τῆς Εὐρώπης εἶναι οἱ αὐξανόμενες ἀνάγκες τῶν ὑπερευρωπαϊκῶν συγκοινωνιῶν ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη καθὼς καὶ ἡ δημιουργία εὐνοϊκῶν δυνατοτήτων γιὰ τὴν διεύρυνση τῶν ἐμπορικῶν καὶ τουριστικῶν δεσμῶν, μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς ἠπείρου. Ἡ ἀρτηρία αὐτή, ποὺ θὰ διασχίζει τὴ Βουλγαρία καὶ θὰ ἔχει διακλαδώσεις μέσω τῆς Γιουγκοσλαβίας, Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας, καὶ συνεχίση μέσω τῆς Τουρκίας γιὰ τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴ καὶ τὸ Ἰράν εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἔργα μὲ σταθερὴ σημασία γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας τῶν βαλκανικῶν χωρῶν.

Πρὶν δύο χρόνια στὴ διάσκεψη τοῦ Ἐλσίνκι, γιὰ ἀσφάλεια καὶ συνεργασία στὴν Εὐρώπη, τὸ σχέδιο αὐτὸ βρῆκε θέση στὴ Τελικὴ Πράξη. Ἐπίσης τὸ σχέδιο ἔγινε δεκτὸ ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Εὐρώπη τοῦ ΟΗΕ καὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸ γραφεῖο τοῦ Προγράμματος τοῦ Ο.Η.Ε γιὰ ἀνάπτυξη, τὰ ὁποῖα ἐπίσημα πρότειναν τὴ συμμετοχή τους στὴ πραγματοποίηση τοῦ σχεδίου. Γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ἀρτηρίας ἔχουν ἐκδηλώσει ἐνδιαφέρον δέκα εὐρωπαϊκὲς χῶρες: Αὐστρία, Βουλγαρία, Τσεχοσλοβακία, Ἑλλάδα, Οὐγγαρία, Ἰταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Τουρκία καὶ Γιουγκοσλαβία.

Οἱ ἐνδιαφερόμενες χῶρες κάτω ἀπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ΟΗΕ σὲ διάσκεψη στὴ Γενεύη ἐξέτασαν τὰ διάφορα οἰκονομικά, τεχνικὰ καὶ ἄλλα ζητήματα. Ἀποφασίστηκε ἡ βασικὴ χάραξη τοῦ δρόμου ποὺ θὰ ἀκολουθεῖ τὴ γραμμὴ Γδάνσκ — Βαρσοβία — Μπρατισλαβὰ — Βουδαπέστη— Βελιγράδι — Σόφια, Κωνσταντινούπολη — Ἄγκυρα. Κατόπιν, ἡ ἀρτηρία θὰ κατευθύνεται πρὸς τὴ Συρία καὶ τὸ Ἰράν. Στὴ βασικὴ κατεύθυνση προβλέπονται διακλαδώσεις ἀπὸ τὴ Μπρατισλάβα μέχρι τὴ Βιέννη καὶ Τεργέστη, ἀπὸ τὴ Βουδαπέστη μέχρι τὴ Ριέκα, ἀπὸ τὸ Σεγέτ μέχρι τὸ Πλότσε καὶ Βουκουρέστι — Κοστάντσα, ἀπὸ τὸ Νίς διὰ μέσω τῶν Σκοπίων μέχρι τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη μέχρι τὴν Γουμενίτσα. Μὲ πρόταση τῆς Ρουμανίας ἐξετάζεται καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς διακλάδωσης Βαρσοβία—Λβὸφ — Βουκουρέστι — Ροῦσε — Πλόβντιφ, ποὺ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ συνδέεται μὲ τὴν βασικὴ κατεύθυνση γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Ἡ Βουλγαρία ἀποδίδει μεγάλη σημασία στὴν ἐπίσπευση τῆς κατασκευῆς τῆς ἀρτηρίας. Ἤδη χωριστὰ τμήματα τῆς ἀρτηρίας αὐτῆς σὲ βουλγαρικὸ ἔδαφος βρίσκονται ἤδη ὑπὸ κατασκευή.

Ἡ ἀρτηρία σὲ ὅλο τὸ μῆκος της θὰ ἔχει δύο λωρίδες κυκλοφορίας καὶ μία λωρίδα «ἀβαρας» στὴν μιὰ κατεύθυνση. Ἡ Βουλγαρία πῆρε ὅλα τὰ μέτρα γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ἀρτηρίας μέσω τοῦ ἐδάφους της, πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ προβλέπεται γιὰ τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια ὅλης τῆς Ὑπερευρωπαϊκῆς ἀρτηρίας.

Ο ὑπερευρωπαϊκὸς αὐτοκινητόδρομος θὰ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες συγκοινωνιακὲς ἀρτηρίες στὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολή. Ἡ κατασκευή της θὰ παίξει τεράστιο ρόλο γιὰ τὴν βελτίωση καὶ διεύρυνση τῶν οἰκονομικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ τῶν βαλκανικῶν χωρῶν. Θὰ ἀνοίξει καὶ θαυμάσιες δυνατότητες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τουρισμοῦ καὶ τῶν ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν λαῶν ἰδιαίτερα μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας, Ἑλλάδος, Τουρκίας, Ρουμανίας, καὶ Γιουγκοσλαβίας.

Πρακτορεῖο «Σόφια — πρὲς»

Σὲ διαρκῆ κίνδυνο ἐκτίθεται ἡ ὑγεία πρωταθλητῶν

ΒΟΝΝΗ. Μιὰ ἔρευνα ἔφερε εἰς φῶς, ὅτι κορυφαῖοι ἀθλητὰ ὅπως ὁ ποδοσφαιριστὴς Φρὰνς Μπεκενμπάουερ ἢ ὁ πρωταθλητὴς τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν γυμναστικὴν Ἐμπερχὰρτ Γκίνγκερ εἶναι ὀήμερα στὴν πατρίδα τους γνωστοὶ καὶ δημοφιλεῖς, ὅπως καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Χέλμουτ Σμίτ. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως οἱ «ἀστέρες τοῦ ἀθλητισμοῦ», ποὺ σήμερα τιμῶνται σὰν «ἥρωες» μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου σιγὰ—σιγὰ ἀπομένει εἶναι οἱ θλάβες τῆς ὑγείας των μὲ τὶς ὁποῖες ὑποχρεωτικὰ θὰ ζήσουν τὴν ὑπόλοιπη ζωή τους.

Γρηγορότερα — ὑψηλότερα— δυνατώτερα: Τὸ ὀλυμπιακὸ αὐτὸ «λαϊμοτίβ» δὲν ἔγινε μόνο κατὰ τρόπον ἀφάνταστο πραγματικότητα ἀλλὰ διακινδυνεύει νὰ μεταβληθῆ καὶ σὲ μακάβριο. Γρηγορότερα ἐπέρχεται στὸν πρωτοθλητισμὸ ἡ σωματικὴ φθορά, ὑψηλότερη εἶναι ἡ σωματικὴ ἐπιβάρυνσις καὶ δυνατότερη ἡ πίεσις τῆς ἀποδόσεως καὶ ὁ ἀνταγωνισμός. Τὰ ἀποτελέσματα: ὅλο καὶ περισσότερη προπόνησις ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας, ηὐξημένη ἐξάρτησις ἀπὸ τὴν ἀθλητικὴ ἰατρικὴ καὶ ἐπιστήμην καὶ ὅλο καὶ περισσότερα βοηθητικὰ μέσα. Πίστες ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, κοντοὶ ἄλματος ὕψους ἀπὸ ὑάλινες ἶνες, εἰδικὰ παπούτσια καὶ ἄλλα τεχνικὰ μέσα καθιστοῦν δυνατὲς τὶς ὑψηλότερες ἀποδόσεις. Οἱ ὑψηλὲς ἀποδόσεις ὅμως ἔχουν σὰν συνέπεια τὴν αὔξησι τῶν τραυματισμῶν καὶ τοῦ «σπασίματος» τῶν πρωταθλητῶν, γεγονὸς ποὺ ὡδήγησε τὸν Δόκτορα Ἄρμιν Κλίμπερ ἰατρὸν τοῦ ἀθλητισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Φράϊμπουργκ εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι οἱ πρωταθλητὰ εἶναι καὶ κατὰ κανόνα προωρισμένοι νὰ γίνουν ἑνωρὶς συνταξιοῦχοι.

Ὁ Δεκαθλητὴς Κοοὺτ Μπέντλιν, ἡ ἀθλήτρια γυμναστικῆς Ἀγγέλικα Κέρν καὶ ὁ ἀθλητὴς ἄσεως βαρῶν Ροὺντολφ Μάνγκ πλήρωσαν ὅλοι τους ἀκριβὰ τὶς πρωταθλητικὲς ἐπιδόσεις τους. Ὁ Μπέντλιν ἔπειτα ἀπὸ 20 σοβαροὺς τραυματισμοὺς καὶ ἑπτὰ ἐγχειρήσεις στὰ χέρια, στὰ πόδια καὶ τὶς πλάτες σέ διάστημα ἑπτὰ ἐτῶν, δὲν θὰ ἀπαλλαγῆ πλέον ἀπὸ τοὺς πόνους σ' ὅλη τὴ ζωή του. Ἡ Ἀγγέλικα Κέρν ὅπως καὶ πολλὲς ἄλλες ἀθλήτριες τῆς γυμναστικῆς (ἐπάνω σὲ μπάρες) παραπονοῦνται γιὰ πόνους στὶς πλάτες, ποὺ εἶναι συνέπεια τῆς τραυματισμένης σπονδυλικῆς των στήλης. Ἐνῶ ὁ Μάνγκ ἀφοῦ ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα χρόνια ἐσήκωσε βάρη πολλῶν χιλιάδων τόννων ἦταν φυσικὸ νὰ ἀποκομίση ἕνα σωρὸ θλάβες τῆς σπονδυλικῆς του στήλης, τῶν νεύρων, τῶν ἀρθρώσεων καὶ τῶν ποδιῶν του.

Ὁ ὁλονὲν αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν ἀναπήρων τοῦ ἀθλητισμοῦ σ' ὅλον τὸν κόσμο ἔστω νὰ σημαίνη πὼς σὲ πολλὰ ἀθλήματα οἱ ἐπιδόσεις ἔφθασαν ἤδη τὰ ὅρια τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ὁ καθηγητὴς δρ. Μανφρέντ Στάϊνιτακ ὅμως, παγκοσμίως γνωστὸς ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἰατρὸς ἀθλητισμοῦ καὶ τέταρτος ὀλυμπονίκης, τὸ 1960, στὰ ἄλμα εἰς μῆκας, ἔχει τὴν γνώμη ὅτι ὁ πρωταθλητισμὸς ἀπὸ ἰατρικῆς καὶ βιολογικῆς ἀπόψεως δὲν ἔφθασε ἀκόμη στὰ ὅρια τοῦ δυνατοῦ. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως δὲν παύει νὰ τονίζη πὼς οἱ πρωταθληταὶ γυμναστικῆς, ἄρσεως βαρῶν καὶ κωπηλασίας παρουσιάζουν κατὰ κανόνα ἐπαγγελματικοὺς τραυματισμούς, ὡς βλάβες τῶν δίσκων, παραμορφώσεις τῆς σπονδυλικῆς στήλης, φθορὲς τῶν ἀρθρώσεων, τῶν μυῶν καὶ τῶν τεντόνων.

Ἐνῶ ὅμως ἡ Γερμανικὴ ἐπιθεώρησις «Στέρν» ἕνα ρεπορτὰζ της σχετικὰ μὲ τοὺς πρωταθλητὰς τὸ ἐπιτλοφόρησε: «Οἱ Ἥρωες τῆς λυπηρᾶς ἐμφανίσεως», οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ μέλλοντος ἤ μελλοντολόγοι ὁμιλοῦν περὶ μιᾶς νέας γενεᾶς εἰς τὸν ἀθλητικὸν στίβον, ποὺ οἱ ἀντιπρόσωποί της — κατὰ τοὺς μελλοντολόγους πάντοτε — θὰ ἔχουν ἀναπτύξει εἰς τὸ ἔπακρον ὡρισμένα εἰδικὰ γνωρίσματα. Κατὰ τοὺς μελλοντολόγους μόνον ἄνθρωποι — τέρατα θὰ σημειώνουν μελλοντικὰ ρεκὸρ τέτοια, ποὺ θὰ τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ἀποσποῦν τὰ μετάλλια, ὅπως ἄλται ὕψους μὲ ὑπερβολικῶν διαστάσεων μακρὰ πόδια καὶ κοντὸ κορμί, κολυμβηταὶ μὲ κορμὶ σὰν «τάνκς» καὶ τεράστια χέρια καὶ πόδια ἀνεπτυγμένα σὰν βατραχοπέδιλα, πυγμάχοι καὶ ἀθληταὶ ἄρσεως βαρῶν, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλι θὰ ἐδράζεται ἐπάνω σ' ἕνα βουνὸ μυῶν καὶ νεύρων κ.λ.π.

Ὁ γνωστὸς ἰατρὸς καὶ προπονητὴς ἀθλητῶν δρόμων μεγάλων ἀποστάσεων δρ. Ἔρνστ Βὰν Ἄακεν ἔχει σχηματίσει ἤδη συγκεκριμένη εἰκόνα γιὰ τὸν πρωταθλητὴ τῶν δρόμων μεγάλων ἀποστάσεων τοῦ μέλλοντος. Κατὰ τὸν δρα Βὰν Ἄακεν ὁ πρωταθλητὴς μεγάλων δρόμων τοῦ μέλλοντος θὰ ἔχη ὕψος τοὐλάχιστον 1,90 μέτρων, βάρος τὸ πολὺ 57 κιλὰ καὶ πνεύμονας τέτοιους, ποὺ θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀφομοιώνουν μέσα σ' ἕνα λεπτὸ 6 λίτρα ὀξυγόνου.

Ὁ δρ Βὰν Ἄακεν πιστεύει πὼς ἕνας τέτοιος ἀθλητὴς μὲ τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση ἀτόμου πάσχοντος ἀπὸ φυματίωση, θὰ εἶναι εἰς θέσιν μὲ ὡριαίαν ταχύτητα 24 χιλομέτρων, νὰ καλύψη τὴν ἀπόστασιν τῶν 10.000 μέτρων εἰς χρόνον 26 πρώτων λεπτῶν.

ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Ρεκὸρ πωλήσεως ὅπλων σημειώθηκε τὸ ἔτος 1977

Οἱ Ἀμερικανοὶ κι οἱ Γάλλοι ποτὲ δὲν κέρδισαν τόσα λεφτὰ

ΠΩΣ ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΥΠΟΤΕΛΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ Τζίμμυ Κάρτερ, καὶ ὁ Βαλερὺ Ζισκὰρ ντ' Ἐσταίν τάχθηκαν πέρυσι ὑπὲρ μιᾶς «ἠθικοποίησης» τοῦ ἐμπορίου ὅπλων καὶ κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ συζητήθηκε στὶς πρόσφατες συνομιλίες τους στὸ Παρίσι.

Ὅμως, ὅταν βλέπουμε τοὺς θριαμβευτικοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ΗΠΑ, καὶ τῆς Γαλλίας, γιὰ τὴν χρονιὰ ποὺ μᾶς πέρασε, διαπιστώνουμε ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ἀπόσταση ἀνάμεσα στὶς προθέσεις καὶ στὴν πραγματικότητα.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνέβηκαν τὸ 1977 σὲ ἀπίθανα ὕψη πωλήσεων καὶ παράλληλα οἱ Γάλλοι κατάρριψαν τὸ δικό τους ρεκόρ.

Ὑπάρχουν πολλὲς χῶρες — «ἔμποροι τοῦ θανάτου» στὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴν Δύση, ἀλλὰ πέντε ξεχωρίζουν: οἱ ΗΠΑ, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ἡ Γαλλία, ἡ Μ. Βρετανία καὶ σὲ μικρότερο βαθμὸ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία, «Εἴμαστε ἕνας μικρὸς προμηθευτὴς ὅπλων», δήλωσε πρόσφατα, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς ἄμυνας Ὑβὰν Μπούζ. Ἡ μετριοπάθεια ὅμως αὐτὴ δὲν ἀνταποκρίνεται καθόλου στὴν πραγματικότητα. Τὸ ὑπενθυμίζουμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ: Στὴν Γαλλία 275.000 ἄτομα ἐργάζονται στὴν πολεμικὴ βιομηχανία, οἱ 70.000 ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπασχολοῦνται στὴν ἐξαγωγὴ ὅπλων. Ἀριθμοὶ ποὺ μιλοῦν μόνοι τους καὶ ποὺ ἐξηγοῦν —μιὰ καὶ δὲν ἠθικολογοῦν —αὐτὴ τὴν φροντίδα τῶν ἐξαγωγῶν.

"Ας εἴμαστε δίκαιοι. Εἴτε γιὰ πολιτικούς,, εἴτε γιὰ οἰκονομικοὺς λόγους, ἡ Γαλλία δὲν εἶναι ἡ μόνη χώρα ποὺ προωθεῖ τὰ ὅπλα της στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἂν φθάνει κάπως τὴν Μ. Βρεταννία, βρίσκεται πάρα πολὺ πίσω ἀπὸ τοὺς δύο Ὑπερμεγάλους. Οἱ πωλήσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης εἶναι τόσο μεγάλες ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀπαριθμηθοῦν. Ὅσο γιὰ τὶς ΗΠΑ, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση — σύμφωνα μὲ τοὺς «Τάϊμς» τῆς Ν. Ὑόρκης σκοπεύει τὸ 1978 νὰ περιορίσει κατὰ 10% τὶς ἐξαγωγὲς ὅπλων καὶ ἰδιαίτερα ἐκεῖνες ποὺ προορίζονται γιὰ τὶς χῶρες τοῦ τρίτου κόσμου. Μήπως πρόκειται καὶ πάλι γιὰ ἕναν ἁπλὸ εὐσεβῆ πόθο τοῦ Κάρτερ; Αὐτὸ τὸ λέμε γιατὶ τὸ 1977 οἱ ΗΠΑ εἰσέπραξαν ἀπὸ τὶς πωλήσεις ὅπλων 11 δὶς ἑκατομμύρια δολλάρια, πρᾶγμα ποὺ τοὺς ἐπέτρεψε νὰ καταρρίψουν τὸ ρεκόρ τοῦ 1974 (10.642 δισ.) καὶ τοῦ 1975 (10,123 δίς).

Ρεκόρ στὶς πωλήσεις κατέρριψε καὶ ἡ Γαλλία. Τὸ 1976, τὸ ποσὸν τῶν εἰσπράξεων εἶχε φθάσει τὰ 18 δὶς γαλλικὰ φράγκα, καὶ διαπίστωσαν μὲ τὴν ἴδια εὐκαιρία ὅτι τὰ ὅπλα τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς ξεπέρασαν σὲ πωλήσεις τὰ ὅπλα τῆς ἀεροπορίας. Ἡ χρονιὰ 1977 ἐπέτρεψε τὴν πώληση 124 «Μιράζ—111» καὶ «Φ—1», τὴν πώληση ἑλικοπτέρων «Πούμα» καὶ ἑνὸς ἐργοστασίου ἑλικοπτέρων στὴν Βραζιλία. Ἂν προσθέσουμε στὸν στρατιωτικὸ αὐτὸν λογαριασμὸ τὶς πωλήσεις πολιτικῶν ἀεροπλάνων, (130 δικινητήρια «Μιστὲρ Φαλκόν» καὶ 46 «Αἰρμπύς», τὸ ἀεροπλάνο αὐτὸ γνώρισε θεαματικὴ ἄνοδο), καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ χρονιὰ ἦταν πολὺ ἀποδοτικὴ ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Νὰ γιατὶ οἱ δύο ἀρχηγοὶ κρατῶν φάσκουν καὶ ἀντιφάσκουν. Καὶ οἱ δυὸ δηλώνουν ἐπίσημα ὅτι θέλουν — καὶ ἴσως εἰλικρινά — νὰ θέσουν ἠθικοὺς φραγμοὺς στὶς πωλήσεις ὅπλων. Καὶ οἱ δυὸ σκοντάφτουν σὲ οἰκονομικὲς ἐπιταγὲς ποὺ τοὺς κάνουν νὰ ὑποκλίνονται μπροστὰ στὰ συμφέροντα τῶν στρατιωτικοβιομηχανικῶν συγκροτημάτων. Καὶ ὅμως καὶ οἱ δυὸ τους εἶχαν κάνει σύνθημα τῆς προεκλογικῆς τους ἐκστρατείας, τὸν περιορισμὸ στὶς πωλήσεις ὅπλων.

Στὶς 19 Μαΐου 1977, ὁ Τζίμμυ Κάρτερ παρουσίασε ἕνα πρόγραμμα γιὰ τὴν μονομερῆ μείωση τῶν πωλήσεων ὅπλων. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶχε προετοιμασθεῖ κάτω ἀπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὑπεύθυνου τῶν πολιτικο—στρατιωτικῶν ὑποθέσεων τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ καὶ πρώην δημοσιογράφου τῶν «Τάϊμς» τῆς Ν. Ὑόρκης Λέσλυ Γκέλμπ καὶ ἄφηνε ἤδη νὰ φανοῦν οἱ δυσκολίες στὶς ὁποῖες ἐπρόκειτο νὰ σκοντάψει ἡ νέα κυβέρνηση.

Τὸ πρῶτο ἐμπόδιο ἀφορᾶ στὰ ὅρια τοῦ περιορισμοῦ. Κανένας περιορισμὸς. Στὶς πωλήσεις ὅπλων στὶς χῶρες μέλη τοῦ ΝΑΤΟ καὶ στοὺς προνομιούχους (ἡ Ἰαπωνία, Αὐστραλία, Ν. Ζηλανδία). Προσθέτουμε ὅτι οἱ ΗΠΑ, συνδέονται μὲ διμερεῖς συμφωνίες μὲ τὴν Ἱσπανία, τὴν Ν. Κορέα καὶ τὶς Φιλιππίνες καὶ ὅτι αὐτὲς οἱ συνθῆκες προβλέπουν γιὰ τὴν ἀκρίβεια τὴν προμήθεια ὅπλων. Ἀπὸ τὸν περιορισμὸ θὰ ἐξαιρεθοῦν ἐπίσης καὶ οἱ ἐμπορικὲς συμβάσεις ποὺ ὑπογράφονται ἀπὸ μιὰ ἰδιωτικὴ ἑταιρία, καὶ ἕναν ξένο πελάτη (αὐτὲς ἀντιπροσωπεύουν τὸ 10% τοῦ συνολικοῦ ὄγκου τῶν πωλήσεων ὅπλων).

Στὴν πραγματικότητα τὸ πρόγραμμα αὐτὸ δὲν ἀφορᾶ παρὰ μόνο στὴν στρατιωτικὴ βοήθεια, καὶ στὶς συμφωνίες πώλησης ὅπλων ποὺ ὑπογράφονται ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση καὶ τὶς χῶρες τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ οἱ ἐπιτακτικοὶ κανόνες τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ τηροῦνται, καὶ μιὰ ἄρνηση γιὰ πώληση μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει σὲ ἀληθινὴ κρίση ἐμπιστοσύνης. Κάτι τέτοιο συνέβη μὲ τὴν ὑπόθεσή τοῦ Ἰράν. Ὁ Κάρτερ εἶχε ἀπαγορεύσει τὴν ἀποστολὴ στὴν Τεχεράνη 250 μα χτικῶν ἀεροπλάνων «Νόρθροπ Ἔφ 18», (τὰ πιὸ σύγχρονα τοῦ ἀμερικανικοῦ ὁπλοστασίου). Γιὰ νὰ «καλμάρει» τὸν Σάχη, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ πουλήσει ἑπτὰ ἱπτάμενα ραντάρ (1.200 ἑκατομμύρια δολλάρια) καὶ νὰ μὴ πεῖ ὁριστικὰ ὄχι στὴν ἀποστολὴ 140 «Ἔφ— 16» συμπληρωματικῶν ποὺ θὰ προστεθοῦν στὰ 16 «Ἔφ —16» ποὺ διαθέτει ἡ Περσία. Ἄλλο παράδειγμα: Μπορεῖ ὁ Λευκὸς Οἶκος νὰ μπλοκάρησε τὴν πώληση ἁρμάτων «Μ—60» στὸ Ζαΐρ καὶ ἐλαφρῶν ὅπλων στὴν Σομαλία ἐπειδὴ τὰ δύο αὐτὰ κράτη βρίσκονται σέ ἐμπόλεμη κατάσταση, τὸ ἕνα μὲ τὴν Ἀγκόλα, τὸ ἄλλο μὲ τὴν Αἰθιοπία, ἀλλὰ φάνηκε πολὺ ἐλαστικὸς στὰ φιλοδυτικὰ κράτη τοῦ Τρίτου Κόσμου (Σαουδικὴ Ἀραβία, Σιγκαπούρη, Ἰνδονησία, Μαρόκο, Νιγηρία). Τὸ ἐπιτελεῖο τοῦ Λέσλι Γκέλμπ ἀναγκάστηκε νὰ παραδεχτεῖ ὅτι οἱ πωλήσεις ὅπλων ἔγιναν σήμερα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀποτελεσματικὰ μέσα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἄλλη ἀδυναμία τῆς πρωτοβουλίας στὶς 19 Μαΐου: Ὁ μονόπλευρος χαρακτήρας. Οἱ ἐμπνευστές τοῦ παραπάνω προγράμματος παραδέχονται ὅτι μόνες τους οἱ ΗΠΑ δὲν θὰ καταφέρουν ποτὲ νὰ ἐπιβραδύνουν τὸν ρυθμὸ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στὰ συμβατικὰ ὅπλα. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιβάλλεται ἠπιδίωξη μιᾶς συμφωνίας μὲ τοὺς ἄλλους μεγάλους ἐξαγωγεῖς ὅπλων.

«Ἐὰν οἱ ἄλλοι δὲν ἀκολουθήσουν οἱ ΗΠΑ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τηρήσουν αὐτὴ τὴν πολιτική» δήλωσε ὁ Λέσλι Γκέλμπ.

Μερικοὺς μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν παρουσίαση τοῦ σχεδίου τῶν περιορισμῶν, ἔγιναν ἐπαφές μὲ τοὺς Γάλλους, τοὺς Βρεταννοὺς καὶ τοὺς Γερμανοὺς, χωρὶς ὡστόσο, νὰ ἀναλάβει κανεὶς καμμία συμβατικὴ ὑποχρέωση. Τὸν περασμένο Νοέμβρη, ὁ Ὑβὸν Μπούρζ ἐξήγησε στὴν Οὐάσιγκτων ὅτι ἡ Γαλλία δέν μποροῦσε νὰ δεχθεῖ μιὰ διμερῆ συμφωνία μὲ τὶς ΗΠΑ, γιὰ μιὰ μείωση τῶν ἐξαγωγῶν συμβατικῶν ὅπλων καὶ ὅτι ἡ λύση ἔπρεπε νὰ βρεθεῖ μέσα σ' ἕνα γενικὸ πλαίσιο.

Διαφορετικὴ ἦταν ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος μὲ τοὺς Σοβιετικούς. Στὸ ταξίδι ποὺ ἔκανε στὴ Μόσχα τὸν περασμένο Μάρτη, 1977, ὁ Σάϋρους Βάνς πρότεινε, στὴν Μόσχα ὅτι ὁ φάκελλος τῶν πωλήσεων ὅπλων πρέπει νὰ ἀναφερθεῖ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ὀκτὼ ἀμερικανο—σοβιετικὲς ὁμάδες ἐργασίας, ποὺ δημιουργήθηκαν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν διαφόρων θεμάτων τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Στὰ τέλη τοῦ Δεκέμβρη, ἡ ὁμάδα συνεδρίασε μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα στὴν Οὐάσιγκτων καὶ συζητήθηκαν τρία θέματα: Ὁ περιορισμὸς τῶν προσφορῶν στρατιωτικῆς τεχνολογίας καὶ τῶν συμφωνιῶν συμπαραγωγῆς, ὁ ἔλεγχος τῶν μεταπωλήσεων ὅπλων σὲ τρίτες χῶρες ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ πελάτη, ἡ πώληση μοντέρνων ὅπλων σὲ ὁρισμένες περιοχὲς τοῦ τρίτου κόσμου ὅπου μόνον καὶ μία ἀποστολὴ τέτοιων ὅπλων μπορεῖ νὰ προκαλέσει διατάραξη τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων θὰ ἔχει καταστρεπτικὲς συνέπειες.

Στὸ μεταξύ, ἡ Οὐάσιγκτων, ἀποφάσισε νὰ συγκεντρώσει τὶς προσπάθειές της στὸν περιορισμὸ προσφορᾶς καὶ πώλησης πυρηνικῆς τεχνολογίας στὶς ἀναπτυσσόμενες χῶρες. Στὴν πρόσφατη περιοδεία του ἀνὰ τὸν κόσμο, ὁ Κάρτερ ὑποσχέθηκε ὀκτὼ πυρηνικοὺς σταθμοὺς στὸ Ἰράν καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐπαναλάβει τὴν ἀποστολὴ ἐμπλουτισμένου οὐρανίου στὴν Ἰνδία.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὁ Ζισκὰρ ἐδήλωσε τὴν ἐπιθυμία του νὰ μειώσει τὸν ὄγκο τῶν πωλήσεων ὅπλων. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε καμμιὰ οὐσιαστικὴ ἀνταπόκριση στὴν παραπάνω, ἔκφραση ἐπιθυμίας, μιὰ καὶ τὰ δελτία παραγγελιῶν τῆς γαλλικῆς πολεμικῆς βιομηχανίας εἶχαν γεμίσει κυριολεκτικὰ στὴν διάρκεια τοῦ 1977. Μιὰ ἀπόφαση ποὺ πρέπει νὰ καταγράφουμε στὸ ἐνεργητικό του εἶναι ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀποστολῆς ναυτικοῦ ὑλικοῦ στὴν Νοτιοαφρικανικὴ Ἕνωση. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ πάρθηκε στὶς 8 Νοέμβρη, τρεῖς μέρες μετὰ τὴν συνεδρίαση τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ στὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ψήφισε ὁμόφωνα ἕνα γενικὸ ἐμπάργκο στὶς ἀποστολὲς κάθε εἴδους ὅπλων στὴν Πραιτωρία.

Βέβαια, πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἡ Γαλλία εἶχε πουλήσει στὴν κυβέρνηση τοῦ Τζὼν Φόστερ μαχητικὰ ἀεροπλάνα, πυραύλους, ἐλικόπτερα καὶ ὑλικὸ στρατοῦ ξηρᾶς, πρὶν δώσει τὴν σχετικὴ ἄδεια ποὺ ἐπιτρέπει σήμερα στὴν νοτιοαφρικανικὴ ἕνωση νὰ διαθέσει μιὰ μεγάλη αὐτονομία. Τίποτε ὅμως δὲν ἐμποδίζει ἡ ἀπόφαση ποὺ πάρθηκε νὰ ἐφαρμοσθεῖ καὶ νὰ ἔχει ἀποτελέσματα. Τὸ θεαματικὸ αὐτὸ μέτρο ποὺ πάρθηκε πολὺ καθυστερημένα δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάνει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ Γαλλία ἐξακολουθεῖ νὰ τροφοδοτεῖ χῶρες ποὺ ἡ πολιτικο—οἰκονομικὴ τους κατάσταση θὰ πρέπει νὰ τὴν βάζει σὲ περίσκεψη. Δὲν ἐξακολουθεῖ νὰ προμηθεύει μὲ ὅπλα χῶρες σὰν τὴν Βραζιλία καὶ τὴν Ἀργεντινή;

Τὸ Κοινὸ Πρόγραμμα προβλέπει τὴν «παύση» κάθε πώλησης ὅπλων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ στὶς ἀποικιοκρατικές, ρατσιστικὲς, ἢ φασιστικὲς κυβερνήσεις, καὶ ὁ Φρανσουὰ Μιττεράν διευκρίνισε πρόσφατα ὅτι μ